

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 516

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iulie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
438.			transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001
— Lege pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001			
	1		9
Convenție între România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea			
	2-9		
597.			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane			
		674.	10-15
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală,			
		744.	16
— Hotărâre privind trecerea cu plată a unor active din patrimoniul Societății Comerciale „ROCAR” — S.A. București în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației și Cercetării			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 438.

C O N V E N Ţ I E
între România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală,
transferul condamnaților și extrădarea

România și Republica Arabă Egipt, denumite în continuare *state contractante*, în dorința lărgirii formelor lor de cooperare judiciară și convinge că adoptarea unor reguli comune în domeniul asistenței juridice și judiciare în materie penală este de natură să atingă acest obiectiv, în interesul celor două state, au hotărât să încheie prezenta convenție privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea.

În acest scop, au convenit următoarele:

PARTEA I

Asistența judiciară în materie penală

TITLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

1. Cele două state contractante se angajează să își acorde reciproc, conform dispozițiilor prezentei părți, asistența judiciară cea mai largă posibilă în orice procedură care vizează infracțiuni a căror reprimare este, în momentul în care se cere asistența, de competența autorităților judiciare ale statului contractant solicitant.

2. Asistența judiciară în materie penală cuprinde în special îndeplinirea de acte de anchetă preliminară, audierea inculpatului, martorului și expertului, percheziția, sechestrarea de obiecte, remiterea de documente și obiecte privind urmărirea penală, îndeplinirea unei descinderi la fața locului pentru constatarea faptelor, precum și notificarea de acte și înscrisuri.

Prevederile prezentei părți nu se aplică totuși executării hotărârilor de arestare și de condamnare și nici infracțiunilor privind numai încălcarea obligațiilor militare.

3. Prin termenul *autorități judiciare*, în sensul prezentei convenții, se înțelege instanțele judecătorești și, pentru România, Ministerul Public, iar pentru Republica Arabă Egipt, Parchetul General.

ARTICOLUL 2

Asistența judiciară va putea fi refuzată dacă statul contractant solicitat consideră că îndeplinirea cererii este de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sau ordinii sale publice.

TITLUL II

Comisii rogatorii

ARTICOLUL 3

1. Statul contractant solicitat va îndeplini, în conformitate cu legislația sa, comisiile rogatorii privind o cauză penală, care îi vor fi adresate de către autoritățile judiciare ale statului contractant solicitant și care au ca obiect îndeplinirea actelor prevăzute la alin. 1 al paragrafului 2 al art. 1, cu excepția înmânării de acte și înscrisuri.

2. Dacă statul contractant solicitant dorește ca martorii sau experții să depună sub jurământ, el va formula în mod expres cererea și statul contractant solicitat îi va da curs dacă legislația sa nu se opune.

3. Statul contractant solicitat va putea să transmită numai copii sau fotocopii certificate pentru conformitate ale

dosarelor sau documentelor cerute. Cu toate acestea, dacă statul contractant solicitant cere în mod expres transmiterea originalelor se va da curs acestei cereri pe măsura posibilității.

4. Informațiile transmise statului contractant solicitant nu vor putea fi folosite de către autoritățile judiciare decât în cadrul procedurii pentru care ele au fost cerute.

ARTICOLUL 4

1. Dacă statul contractant solicitat acceptă îndeplinirea unei comisii rogatorii, el va trebui să informeze, la cerere, statul contractant solicitant asupra datei și locului îndeplinirii comisiei rogatorii.

2. Autoritățile și persoanele în cauză vor putea, la cererea lor, să asiste la această îndeplinire.

ARTICOLUL 5

1. Statul contractant solicitat va putea să amâne remiterea obiectelor, dosarelor sau documentelor a căror transmitere este cerută, dacă îi sunt necesare pentru o procedură în curs.

2. Obiectele, precum și originalele dosarelor sau ale documentelor care au fost transmise în îndeplinirea unei comisii rogatorii vor fi restituite cât mai curând posibil de către statul contractant solicitant statului contractant solicitat, în afară de cazul în care acesta nu renunță în mod expres.

TITLUL III

**Comunicarea actelor de procedură
și a hotărârilor judecătorești.
Înfățișarea martorilor, experților
și a persoanelor urmărite**

ARTICOLUL 6

1. Statul contractant solicitat va proceda la comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești care îi sunt transmise în acest scop de către statul contractant solicitant. Această comunicare se va putea efectua prin simpla transmitere a actului sau a hotărârii către destinatar. Ea se va efectua în conformitate cu legislația statului contractant solicitat.

2. Dovada comunicării se va face printr-o recipisă datată și semnată de destinatar sau printr-o atestare a statului contractant solicitat prin care se constată faptul, forma și data comunicării. Oricare dintre aceste documente va fi transmis de îndată statului contractant solicitant. Dacă nu s-a putut efectua comunicarea, statul contractant solicitat va aduce de îndată la cunoștință statului contractant solicitant motivul.

3. Citațiile în vederea prezentării vor trebui transmise statului contractant solicitat cu cel puțin două luni înainte de data fixată pentru prezentarea persoanelor citate. În cazuri foarte urgente acest termen poate fi redus, la cererea statului contractant solicitant.

4. Fiecare stat contractant își rezervă dreptul de a transmite fără constrângere actele către cetățenii lui aflați pe teritoriul celuilalt stat contractant, prin intermediul agentului său diplomatic sau al funcționarului consular.

ARTICOLUL 7

1. Dacă statul contractant solicitant apreciază că prezentarea personală a unui martor sau a unui expert în fața autorităților sale judiciare este în mod deosebit necesară, va menționa aceasta în cererea de înmânare a citației și statul contractant solicitat va invita martorul sau expertul să se prezinte.

2. Statul contractant solicitat va comunica statului contractant solicitant răspunsul martorului sau al expertului. În cazul prevăzut la paragraful 1 al prezentului articol, în cerere sau în citație va trebui să se menționeze cuantumul aproximativ al indemnizației de plătit, precum și cheltuielile de călătorie și de sejur de restituit.

ARTICOLUL 8

1. Orice persoană deținută, a cărei înfățișare personală în calitate de martor în scopul confruntării este cerută de statul contractant solicitant, va fi transferată temporar pe teritoriul acestui stat contractant, unde va avea loc audierea, cu condiția înapoierii sale în termenul indicat de statul contractant solicitat.

Transferul va putea fi refuzat:

- a) dacă persoana deținută nu consimte;
- b) dacă prezența sa este necesară într-o procedură penală în curs pe teritoriul statului contractant solicitat;
- c) dacă transferul său este susceptibil de a-i prelungi detenția;
- d) dacă alte considerente de neînlăturat se opun transferului său.

Refuzul trebuie motivat.

2. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul statului contractant solicitant, în afară de cazul în care statul contractant solicitat nu cere punerea sa în libertate.

ARTICOLUL 9

Martorul sau expertul care nu va da curs unei citații de prezentare a cărei comunicare a fost cerută nu va putea fi supus, chiar dacă această citație ar conține anumite obligații, nici unei sancțiuni sau măsuri de constrângere, cu condiția să nu revină de bunăvoie pe teritoriul statului contractant solicitant și să nu fie citat din nou în mod legal.

ARTICOLUL 10

Indemnizațiile de plătit, precum și cheltuielile de transport și de sejur de restituit martorului sau expertului de către statul contractant solicitant vor fi calculate potrivit tarifelor aplicabile la locul său de domiciliu și îi vor fi acordate potrivit cuantumului unor taxe cel puțin egale cu cele prevăzute de tarifele și reglementările în vigoare în statul contractant în care audierea trebuie să aibă loc.

ARTICOLUL 11

1. Nici un martor sau expert, indiferent de cetățenia pe care o are, care, ca urmare a unei citații, se va prezenta în fața autorităților judiciare ale statului contractant solicitant nu va putea fi nici urmărit, nici deținut și nici supus vreunei restricții a libertății sale individuale pe teritoriul acestui stat pentru fapte sau condamnări anterioare intrării sale pe teritoriul statului contractant solicitant.

2. Nici o persoană, indiferent de cetățenia pe care o are, citată în fața autorităților judiciare ale statului contractant solicitant în scopul de a răspunde pentru fapte care fac obiectul urmăririi sale nu va putea fi nici urmărită, nici deținută și nici supusă unei alte restricții a libertății sale individuale pentru fapte sau condamnări anterioare intrării sale pe teritoriul statului contractant solicitant și neprevăzute în citație.

3. Imunitatea prevăzută în prezentul articol va înceta dacă martorul sau persoana urmărită, având posibilitatea să părăsească teritoriul statului contractant solicitant în decurs de 15 zile consecutive după ce prezența sa nu mai era cerută de către autoritățile judiciare, va rămâne totuși pe acest teritoriu ori se va reîntoarce aici după ce îl va fi părăsit.

TITLUL IV

Cazierul judiciar

ARTICOLUL 12

1. Statul contractant solicitat va comunica gratuit, în măsura în care autoritățile judiciare vor putea ele însele să le obțină într-un asemenea caz, extrase din cazierul judiciar și orice informații referitoare la acesta, care îi vor fi cerute de către autoritățile judiciare ale statului contractant solicitant pentru utilitatea unei cauze penale.

2. În alte cazuri decât cele prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol se va da curs unei asemenea cereri în condițiile prevăzute de legislația, regulamentele sau de practica statului contractant solicitat.

ARTICOLUL 13

Fiecare dintre cele două state contractante comunică celuilalt stat contractant informații despre condamnările penale privitoare la cetățenii acestui din urmă stat contractant și care au făcut obiectul unei mențiuni în cazierul judiciar. Ministerele de justiție își comunică aceste informații la fiecare 2 ani.

TITLUL V

Procedura

ARTICOLUL 14

1. Cererile de asistență judiciară trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- a) autoritatea de la care emană cererea;
- b) obiectul și temeiul cererii;
- c) în măsura în care este posibil, identitatea și cetățenia persoanei în cauză;
- d) în cazul cererii de comunicare de acte de procedură, numele și adresa destinatarului și toate informațiile cunoscute, care permit identificarea și localizarea sa, precum și felul actelor ori înscrisurilor de notificat.

2. Comisiile rogatorii vor menționa în plus inculparea și vor cuprinde o expunere sumară a faptelor și un chestionar cu privire la faptele în legătură cu care persoana propusă să fie audiată urmează să răspundă.

ARTICOLUL 15

Autoritățile judiciare ale statelor contractante vor comunica între ele, din partea României prin intermediul Ministerului Justiției și, după caz, al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, iar din partea Republicii Arabe Egipt, prin intermediul Ministerului Justiției.

ARTICOLUL 16

Cererile de asistență judiciară vor fi redactate în limba statului contractant solicitant. Cu toate acestea, sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4 al art. 6, aceste cereri și actele anexate vor fi însoțite de o traducere certificată pentru conformitate în limba statului contractant solicitat sau în limba engleză ori franceză.

ARTICOLUL 17

Cererile de asistență judiciară și actele care le însoțesc trebuie să poarte semnătura și sigiliul unei autorități competente ori să fie autentificate de către această autoritate. Aceste documente sunt scutite de orice altă formalitate de legalizare.

ARTICOLUL 18

1. Dacă statul contractant solicitat nu poate îndeplini cererea de asistență judiciară sau dacă refuză să o îndeplinească, el va informa de îndată statul contractant solicitant, menționând motivele pentru care îndeplinirea nu a avut loc.

2. Dacă autoritatea solicitată nu este competentă pentru îndeplinirea cererii, ea va transmite din oficiu această cerere autorității competente din același stat, informând totuși despre aceasta statul contractant solicitant.

ARTICOLUL 19

Sub rezerva dispozițiilor art. 10, îndeplinirea cererilor de asistență, inclusiv a comisiilor rogatorii, nu va da naștere restituirii cheltuielilor, cu excepția celor ocazionate de intervenția experților pe teritoriul statului contractant solicitat și de transferul persoanelor deținute, realizat în aplicarea art. 8.

TITLUL VI

Înștiințarea cu privire la limitarea libertății

ARTICOLUL 20

În completarea dispozițiilor internaționale acceptate de cele două state contractante privind relațiile consulare:

a) autoritățile competente ale statului contractant de reședință vor înștiința cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 24 de ore, agentul diplomatic sau funcționarul consular al celui alt stat contractant atunci când un cetățean al acestui din urmă stat contractant este arestat sau supus oricărei alte forme de limitare a libertății sale;

b) agenții diplomatici sau funcționarii consulari au dreptul de a lua legătura cu acest cetățean, de a se întreține, de a corespunde cu el și de a putea să îl reprezinte în justiție, în afară de cazul în care acest cetățean se opune expres prezenței agentului diplomatic sau funcționarului consular.

PARTEA a II-a

Transferul condamnaților

ARTICOLUL 21

Statele contractante se angajează reciproc să transfere la cerere, conform regulilor și în condițiile prevăzute în prezenta parte, condamnații deținuți în vederea executării hotărârilor date în materie penală, prin care un tribunal al unuia dintre statele contractante a pronunțat definitiv împotriva unui cetățean al celui alt stat contractant o pedeapsă privativă de libertate.

ARTICOLUL 22

În înțelesul prezentei părți:

a) expresia *stat de condamnare* desemnează statul contractant în care delinquentul a fost condamnat și de unde poate fi sau a fost deja transferat;

b) expresia *stat de executare* desemnează statul contractant către care condamnatul este transferat în scopul executării pedepsei;

c) termenul *condamnat* desemnează orice persoană care, după ce a fost subiect al unei hotărâri judecătorești penale pe teritoriul unuia sau al celui alt stat contractant, este obligată să execute o pedeapsă privativă de libertate și se află în stare de detenție.

ARTICOLUL 23

Cererea în vederea transferului poate fi prezentată:

a) de statul de condamnare;

b) de statul de executare;

c) de însuși cel condamnat sau de reprezentantul său.

Aceștia din urmă pot prezenta cererea unuia sau celui alt dintre cele două state contractante, la alegerea lor.

ARTICOLUL 24

Dispozițiile prezentei părți se aplică în următoarele condiții:

a) infracțiunea care motivează cererea este prevăzută și sancționată de legislația penală a fiecăruia dintre cele două state contractante cu o pedeapsă privativă de libertate;

b) hotărârea judecătorească de condamnare este irevocabilă și executorie;

c) condamnatul are cetățenia statului de executare;

d) condamnatul își dă liberul consimțământ pentru transfer;

e) condamnatul mai are de executat în momentul cererii de transfer cel puțin 6 luni din pedeapsa privativă de libertate. În cazuri excepționale cele două state contractante pot conveni asupra transferului chiar dacă durata pedepsei de executat este inferioară celei de 6 luni;

f) statele contractante trebuie să se pună de acord asupra transferului.

ARTICOLUL 25

1. Fiecare condamnat cărui a i se pot aplica prevederile prezentei părți trebuie să fie informat de către statul de condamnare asupra dispozițiilor esențiale prevăzute în această parte.

2. Condamnatul trebuie informat în scris despre orice hotărâre luată de unul dintre cele două state contractante în legătură cu o cerere de transfer.

ARTICOLUL 26

Transferul condamnatului se refuză:

a) dacă transferul este considerat de către unul dintre cele două state contractante ca fiind de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sau ordinii sale publice;

b) dacă cererea de transfer privește o pedeapsă pronunțată pentru fapte care au fost judecate definitiv în statul de executare și pentru care pedeapsa a fost executată;

c) dacă prescripția urmăririi penale sau a executării pedepsei aplicate este împlinită conform legii statului de executare;

d) dacă condamnarea a fost pronunțată pentru o infracțiune constând numai în încălcarea obligațiilor militare sau pentru una dintre infracțiunile privind stupefiantele;

e) dacă autoritățile competente ale statului de executare l-au achitat pe condamnat pentru aceleași fapte sau a intervenit deja fie o ordonanță de încetare a urmăririi penale, fie o ordonanță de neurmărire;

f) dacă faptele care au motivat condamnarea formează obiectul urmăririi în statul de executare.

ARTICOLUL 27

Transferul condamnatului poate fi refuzat:

a) dacă condamnatul nu și-a achitat debitele, amenzile, cheltuielile judiciare, daunele-interese și condamnările pecuniare de orice altă natură puse în sarcina sa, ca urmare a condamnării sale penale, în afară de cazul în care există garanții ferme pentru o plată urgentă;

b) dacă condamnatul fie are și cetățenia statului de condamnare, fie nu își are domiciliul pe teritoriul statului de executare. Calitatea de cetățean se apreciază la data comiterii faptelor care au dus la condamnare;

c) dacă maximul pedepsei privative de libertate prevăzut de legea statului de executare este în mod disproportionat inferior sau superior pedepsei privative de libertate aplicate de statul de condamnare.

ARTICOLUL 28

Condamnatul trebuie să își dea consimțământul la transferul prevăzut la lit. a) și b) ale art. 23 în deplină cunoștință asupra consecințelor juridice care decurg din acesta.

ARTICOLUL 29

1. Cererea prevăzută în prezenta parte va fi formulată în scris.

2. Cererea va fi însoțită:

a) de originalul sau o copie certificată a hotărârii, prevăzută cu atestarea puterii lucrului judecat și a caracterului executoriu;

b) de textul dispozițiilor legale aplicabile și de calificarea infracțiunii;

c) de informații cât mai precise posibil privind identitatea condamnatului, cetățenia sa, domiciliul și locul reședinței sale obișnuite;

d) de o atestare privind durata arestului executat, care va fi computată;

e) de un proces-verbal din care să rezulte consimțământul condamnatului;

f) de orice alt înscris care ar putea avea importanță în cursul examinării cererii.

3. Dacă statul contractant solicitat apreciază că informațiile și înscrisurile care i-au fost furnizate sunt insu-

ficiente, cere completarea cu informațiile necesare. El poate fixa un termen pentru transmiterea completării, care poate fi prelungit ca urmare a unei cereri justificate. În lipsa completării statul contractant solicitat hotărăște pe baza informațiilor și înscrisurilor care i-au fost puse la dispoziție.

4. Statul de executare va face cunoscută statului de condamnare, înainte de acceptarea cererii de transfer, pedeapsa maximă prevăzută de legislația sa pentru aceleași fapte.

ARTICOLUL 30

În baza unei cereri prevăzute la art. 23, însoțită de anexele menționate la art. 29, statul contractant solicitat va informa statul contractant solicitant dacă este pregătit sau nu să accepte cererea respectivă și, în caz afirmativ, în ce condiții. Refuzul, fie definitiv sau temporar, trebuie să fie motivat.

ARTICOLUL 31

Cererile de transfer se transmit de Ministerul Justiției al statului contractant solicitant Ministerului Justiției al statului contractant solicitat.

ARTICOLUL 32

Actele și înscrisurile transmise în aplicarea prezentei părți sunt scutite de orice formalitate de legalizare, cu condiția ca ele să poarte semnătura și sigiliul autorității competente.

ARTICOLUL 33

Cererile de transfer, actele și înscrisurile justificative, precum și orice informații transmise în baza prezentei părți vor fi redactate în limba statului contractant solicitant și vor fi însoțite de o traducere oficială în limba statului contractant solicitat, fie în limba engleză, fie în limba franceză.

ARTICOLUL 34

1. În cazul în care cererea este admisă, autoritatea competentă a statului de executare va substitui o pedeapsă privativă de libertate analoagă, în ceea ce privește natura și durata sa, celei aplicate în statul de condamnare. Cu toate acestea, când pedeapsa privativă de libertate ar fi, în ceea ce privește natura sau durata sa, incompatibilă cu legislația statului de executare, autoritatea competentă a acestuia din urmă o adaptează la pedeapsa prevăzută de propria sa legislație pentru o infracțiune analoagă. Această pedeapsă trebuie să corespundă pe cât posibil, în ceea ce privește natura sau durata sa, celei aplicate prin hotărârea care urmează să fie executată. Statul de executare este în fiecare caz legat de constatarea faptelor care constituie temeiul hotărârii pronunțate în statul de condamnare.

2. Transferul nu trebuie să ducă în nici un caz la agravarea situației persoanei condamnate.

3. Modalitățile de executare, inclusiv punerea în libertate condiționată, sunt determinate de legislația statului de executare.

4. Durata șederii în arest în statul de condamnare trebuie computată în întregime din durata pedepsei de efectuat în statul de executare.

ARTICOLUL 35

1. În cazul transferării executării, hotărârea statului de condamnare are aceleași efecte juridice în statul de executare pe care le au hotărârile pronunțate în materie penală în acest din urmă stat.

2. Dacă cererea în vederea transferării este admisă, statul de condamnare îl predă pe condamnat cât mai curând posibil statului de executare.

3. În cazul în care condamnatul se sustrage de la executare în statul de executare, statul de condamnare își reia dreptul de executare pentru partea din pedeapsa rămasă de efectuat.

4. Dreptul de executare al statului de condamnare încetează definitiv atunci când condamnatul, după transfer, a efectuat pedeapsa sau a fost scutit definitiv.

5. Dacă pentru infracțiunea pe care se întemeiază cererea în vederea transferului executării este în curs o urmărire în statul de executare și cererea a fost admisă, acest din urmă stat încetează provizoriu urmărirea. Statul de executare își reia dreptul la urmărire atunci când condamnatul se sustrage de la executare. Statul de executare încetează definitiv urmărirea dacă pedeapsa a fost executată sau condamnatul a fost absolvit de ea definitiv.

ARTICOLUL 36

1. Autoritățile competente ale statului de condamnare sau ale statului de executare pot lua hotărârea de amnistiere în privința condamnatului, conform dispozițiilor lor legale prevăzute în materie. Numai autoritățile competente ale statului de condamnare vor avea dreptul să ia o hotărâre de grațiere. Statul contractant în care se pronunță hotărârea de amnistiere sau de grațiere va informa celălalt stat contractant printr-o copie certificată pentru conformitate a acestei hotărâri.

2. Statul de condamnare informează statul de executare despre promulgarea unei legi care are ca efect dezincriminarea faptei în temeiul căreia a fost pronunțată condamnarea.

ARTICOLUL 37

Statul de condamnare este singurul care are dreptul de a statua asupra oricărei revizuii introduse împotriva condamnării.

ARTICOLUL 38

Statul de condamnare va informa fără întârziere statul de executare despre orice hotărâre sau măsură care pune capăt total sau parțial executării pedepsei aplicate.

ARTICOLUL 39

1. Condamnatul al cărui transfer a avut loc nu poate fi urmărit, judecat sau nu îi poate fi limitată în nici un alt mod libertatea sa individuală în statul de executare ori nu poate fi reextrădat unui stat terț nici pentru fapte comise de el înaintea transferului și pentru care nu s-a cerut transferul, nici pentru motive preexistente transferului său.

2. Limitarea prevăzută la paragraful 1 nu este aplicabilă dacă:

a) statul de condamnare își dă consimțământul pentru urmărirea, extrădarea sau executarea pedepsei;

b) condamnatul, având posibilitatea să o facă în mod legal, nu a părăsit teritoriul statului de executare în 30 de zile după eliberarea sa definitivă sau, după ce l-a părăsit, s-a reîntors de bunăvoie.

ARTICOLUL 40

Cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentei părți sunt în sarcina statului de condamnare până în momentul în care condamnatul a fost predat autorităților competente ale statului de executare; din acest moment cheltuielile trec în sarcina acestui din urmă stat.

ARTICOLUL 41

Dispozițiile prezentei părți se aplică deopotrivă măsurilor penale de siguranță privative de libertate prin care autoritățile judiciare competente ale statelor contractante au pronunțat tratamentul medical obligatoriu față de condamnații deveniți bolnavi mintal.

PARTEA a III-a

Extrădarea

ARTICOLUL 42

Cele două state contractante se angajează să își predea reciproc, potrivit regulilor și în condițiile prevăzute în articolele următoare, persoanele care, aflându-se în teritoriul unuia dintre cele două state contractante, sunt urmărite pentru o infracțiune sau sunt condamnate de către autoritățile judiciare ale celuilalt stat contractant.

ARTICOLUL 43

Extrădarea se acordă:

a) pentru fapta sau faptele care, conform legislațiilor celor două state contractante, constituie infracțiuni sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin un an sau mai gravă;

b) pentru condamnări pronunțate de către jurisdicția statului solicitant pentru infracțiunile menționate la lit. a), cu condiția ca durata pedepsei privative de libertate aplicate să fie de cel puțin 6 luni.

Cu toate acestea, pedeapsa prevăzută de legislația statului contractant solicitant sau pedeapsa aplicată trebuie să fie prevăzută în sistemul de pedepse al statului contractant solicitat.

ARTICOLUL 44

Extrădarea nu se va acorda:

1. dacă persoana a cărei extrădare se solicită este cetățean al statului contractant solicitat. Calitatea de cetățean se apreciază la data săvârșirii infracțiunii pentru care se cere extrădarea. Totuși, acest stat contractant, la cererea statului contractant solicitant, va deferi cazul autorităților sale competente pentru exercitarea acțiunii penale. Statul contractant solicitat are dreptul, în acest scop, să se refere la anchetele realizate de către statul contractant solicitant. Statul contractant solicitat va informa celălalt stat contractant despre cursul dat cererii;

2. dacă statul contractant solicitat apreciază că acceptarea cererii este de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sau ordinii sale publice;

3. dacă infracțiunea pentru care este solicitată constă doar în încălcarea obligațiilor militare;

4. dacă infracțiunea pentru care este solicitată a fost săvârșită în tot sau în parte pe teritoriul statului contractant solicitat;

5. dacă persoana solicitată a fost judecată definitiv de către autoritățile judiciare competente ale statului contractant solicitat pentru infracțiunile pentru care se cere extrădarea;

6. dacă s-a împlinit prescripția exercitării acțiunii penale sau a executării pedepsei conform legislației fie a statului contractant solicitant, fie a statului contractant solicitat, în momentul primirii cererii;

7. dacă a intervenit amnistia în statul contractant solicitant sau în statul contractant solicitat.

ARTICOLUL 45

Extrădarea nu se acordă dacă statul contractant solicitat are motive serioase să considere că cererea de extrădare motivată pe o infracțiune de drept comun a fost prezentată în scopul urmăririi sau pedepsirii unei persoane pentru considerente de rasă, religie, naționalitate sau opinii politice ori dacă situația acestei persoane riscă să fie agravată pentru unul sau altul dintre aceste motive.

ARTICOLUL 46

Extrădarea poate fi refuzată:

1. dacă infracțiunea pentru care este cerută face obiectul urmăririi în statul contractant solicitat sau a fost judecată într-un stat terț;

2. dacă în statul contractant solicitat a intervenit deja o ordonanță de încetare a urmăririi sau de neurmărire pentru infracțiunile pentru care a fost formulată cererea de extrădare.

ARTICOLUL 47

1. Cererea de extrădare va fi formulată în scris și va fi adresată fie Ministerului Justiției al statului contractant solicitat, fie pe cale diplomatică.

2. În sprijinul cererii vor fi prezentate:

a) originalul sau copia autentică fie de pe o hotărâre de condamnare, fie de pe un mandat de arestare sau de pe orice alt act având aceeași putere, eliberat în formele prescise de legea statului contractant solicitant;

b) o expunere a faptelor pentru care se cere extrădarea, menționându-se data și locul săvârșirii lor, calificarea lor legală și referirile la dispozițiile legale care le sunt aplicabile, precum și o copie de pe aceste dispoziții;

c) semnalmentele cât mai precise posibil ale persoanei reclamate și orice alte informații de natură să determine identitatea și cetățenia sa.

ARTICOLUL 48

1. În caz de urgență autoritățile judiciare ale statului contractant solicitant pot cere, în vederea extrădării, arestarea provizorie a persoanei reclamate.

2. Cererea de arestare provizorie va indica existența unuia dintre documentele prevăzute la lit. a) a paragrafului 2 al art. 47, precum și intenția statului contractant solicitant de a trimite cererea de extrădare în cel

mai scurt timp posibil. În cererea de arestare provizorie trebuie să se menționeze: infracțiunea săvârșită, durata pedepsei aplicabile sau pronunțate, data și locul săvârșirii infracțiunii, precum și, în măsura în care este posibil, cât mai multe informații care să permită identificarea și localizarea persoanei reclamate.

3. Cererea va fi transmisă autorităților judiciare ale statului contractant solicitat la care face referire art. 14, fie direct prin poștă sau telegrafic, fie prin alte mijloace lăsând o urmă scrisă. Dacă aparent cererea este corespunzătoare, autoritățile judiciare ale statului contractant solicitat îi vor da curs conform legislației lor. Autoritatea solicitantă va fi informată de îndată.

ARTICOLUL 49

1. Arestarea provizorie va putea înceta dacă, în termen de 20 de zile de la arestare, statul contractant solicitat nu a fost sesizat prin cererea de extrădare și documentele menționate la paragraful 2 al art. 47.

2. Arestarea provizorie nu va trebui în nici un caz să depășească 40 de zile de la data arestării.

3. Punerea în libertate provizorie este posibilă oricând, dar statul contractant solicitat este obligat să ia orice măsură pe care o va aprecia necesară spre a evita fuga persoanei reclamate.

4. Punerea în libertate nu se opune unei noi arestări și extrădării, dacă cererea de extrădare este primită ulterior.

ARTICOLUL 50

Dacă sunt necesare informații suplimentare pentru a se asigura că toate condițiile prevăzute de prezenta parte sunt îndeplinite, statul contractant solicitat, în cazul în care consideră că omiterea acestora poate fi remediată, comunică aceasta statului contractant solicitant pe una dintre căile menționate la paragraful 1 al art. 47. Statul solicitat poate fixa un termen pentru obținerea acestor informații.

ARTICOLUL 51

Dacă extrădarea este cerută în mod curent de mai multe state fie pentru aceleași fapte, fie pentru fapte diferite, statul contractant solicitat va decide în mod liber, ținând seama de toate circumstanțele și în special de posibilitatea unei extrădări ulterioare către unul dintre statele solicitante, de datele respectivelor cereri, de gravitatea și de locul săvârșirii infracțiunii, precum și de cetățenia persoanei reclamate.

ARTICOLUL 52

1. Fără a prejudicia drepturile statului contractant solicitat sau drepturile terților și la cererea statului contractant solicitant, statul contractant solicitat va sechestra și va remite, conform procedurii prevăzute de legislația sa penală, obiectele:

a) care pot fi folosite ca probe;

b) care, provenind din infracțiune, au fost găsite înainte sau după predarea persoanei reclamate;

c) care au fost dobândite în schimbul unor obiecte provenind din infracțiune.

2. Această remitere se va efectua chiar în cazul în care extrădarea nu poate avea loc ca urmare a morții sau evadării persoanei reclamate.

3. Dacă statul contractant solicitat sau terții au dobândit drepturi asupra acestor obiecte, acestea din urmă vor fi restituite cât mai curând posibil și fără cheltuieli statului contractant solicitat la finalizarea procedurilor exercitate pe teritoriul statului contractant solicitant.

ARTICOLUL 53

1. Statul contractant solicitat va face cunoscută statului contractant solicitant, pe cale diplomatică, hotărârea sa asupra extrădării.

2. Orice respingere totală sau parțială va fi motivată.

3. În caz de acceptare statul contractant solicitat va stabili în modul cel mai adecvat locul și data predării persoanei extrădate și va informa despre aceasta în timp util statul contractant solicitant.

4. Sub rezerva cazului prevăzut la paragraful 5, dacă persoana reclamată nu a fost preluată la data fixată, ea va putea fi pusă în libertate la expirarea unui termen de 15 zile începând de la acea dată și va fi, în orice caz, pusă în libertate la expirarea unui termen de 30 de zile. Statul contractant solicitat va putea refuza să o extrădeze pentru aceeași faptă.

5. În cazul în care circumstanțe excepționale împiedică predarea sau primirea persoanei care urmează să fie extrădată, statul interesat va informa despre aceasta celălalt stat înainte de expirarea termenului. Cele două state contractante se vor pune de acord asupra unei noi date și, eventual, asupra unui alt loc de predare. În acest caz sunt aplicabile dispozițiile paragrafului 4.

ARTICOLUL 54

1. Dacă persoana reclamată este urmărită sau condamnată în statul contractant solicitat pentru o infracțiune, alta decât cea care motivează cererea de extrădare, acest din urmă stat contractant trebuie totuși să statueze asupra acestei cereri și să comunice statului contractant solicitant decizia sa în privința extrădării, în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale art. 53. Cu toate acestea, în cazul acceptării predarea persoanei reclamate va fi amânată până la soluționarea cauzei de către autoritățile judiciare ale statului contractant solicitat. Predarea se va efectua la o dată care se va determina conform paragrafului 3 al art. 53, paragrafele 4 și 5 ale aceluiași articol fiind aplicabile.

2. Dispozițiile prezentului articol nu se opun predării temporare a persoanei reclamate pentru a se prezenta în fața autorităților judiciare ale statului contractant solicitant, cu condiția expresă ca aceasta să fie menținută în stare de detenție și înapoiată de îndată ce aceste autorități au decis.

ARTICOLUL 55

1. Persoana care va fi predată nu poate fi nici urmărită, nici judecată, nici deținută în vederea executării unei pedepse și nici supusă oricărei alte restricții a libertății sale individuale pentru o infracțiune anterioară predării, alta decât cea care a motivat extrădarea, în afară de cazurile următoare:

a) când statul care a predat-o consimte. În acest scop trebuie prezentată o cerere însoțită de actele prevăzute la art. 47 și de un proces-verbal judiciar consemnând declarațiile extrădatului privind extinderea extrădării și menționând posibilitatea care îi este acordată de a se apăra în fața autorităților statului contractant solicitat. Acest consimțământ se va da atunci când infracțiunea pentru care este condamnat atrage ea însăși obligația de extrădare;

b) când, având posibilitatea să o facă, persoana extrădată nu a părăsit în cele 30 de zile următoare eliberării sale definitive teritoriul statului contractant solicitant căruia i-a fost predată ori dacă a revenit pe acest teritoriu după ce l-a părăsit.

2. În cazul în care calificarea legală dată faptei incriminate este modificată în cursul procedurii, persoana extrădată nu poate fi urmărită sau judecată decât în măsura în care elementele constitutive ale infracțiunii în noua calificare ar permite extrădarea.

ARTICOLUL 56

În afara cazului prevăzut la lit. b) a art. 55, consimțământul statului contractant solicitat este necesar pentru a permite statului contractant solicitant să predea unui stat terț persoana care i-a fost remisă. În acest scop statul contractant solicitant va adresa statului contractant solicitat o cerere însoțită de o copie de pe actele emise de statul terț conform cerințelor paragrafului 2 al art. 47.

ARTICOLUL 57

1. Extrădarea în tranzit pe teritoriul unuia dintre cele două state contractante a unei persoane predate celuilalt stat contractant de către un stat terț se acordă pe baza cererii transmise pe cale diplomatică. În sprijinul acestei cereri vor fi transmise documentele necesare pentru a da posibilitatea statului de tranzit solicitat să constate că este vorba despre o infracțiune ce dă loc la extrădare. Cu toate acestea tranzitul unui cetățean va putea fi refuzat.

2. În cazul în care va fi folosită calea aeriană, se vor aplica următoarele dispoziții:

a) dacă nu va fi prevăzută nici o aterizare, statul contractant solicitant va avertiza statul al cărui teritoriu va fi survolat și va atesta existența documentelor prevăzute la lit. a) a paragrafului 2 al art. 47. În caz de aterizare forțată această notificare va produce efectele cererii de arestare provizorie prevăzute la art. 48, iar statul contractant solicitant va adresa o cerere formală de tranzit;

b) dacă va fi prevăzută o aterizare, statul contractant solicitant va adresa statului de tranzit solicitat o cerere conform dispozițiilor paragrafului 1 al prezentului articol.

ARTICOLUL 58

1. Cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul statului contractant solicitat vor fi în sarcina acestui stat.

2. Cheltuielile ocazionate de tranzitul pe teritoriul statului contractant solicitat vor fi în sarcina statului contractant solicitant.

ARTICOLUL 59

Cererile de extrădare, precum și documentele care urmează să fie prezentate în executarea prezentei părți vor fi redactate în limba statului contractant solicitant și vor fi însoțite de o traducere oficială în limba statului contractant solicitat, fie în limba engleză, fie în limba franceză.

ARTICOLUL 60

În cazul în care nu există o dispoziție contrară prezentei părți, legea aplicabilă procedurii de extrădare va fi cea a statului contractant solicitat.

PARTEA a IV-a

Dispoziții finale

ARTICOLUL 61

Diferențele de interpretare și aplicare a prezentei convenții vor fi soluționate pe cale diplomatică.

Pentru România,

ARTICOLUL 62

Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne de ratificare.

ARTICOLUL 63

Prezenta convenție este încheiată pe o durată nelimitată. Fiecare dintre statele contractante va putea să o denunțe în orice moment, adresând celui alt stat contractant, pe cale diplomatică, o notificare scrisă. În acest caz denunțarea va produce efecte după un an de la data primirii notificării.

Întocmită la Cairo la 28 iunie 2001, în două exemplare originale în limbile română, arabă și franceză, cele trei texte având aceeași valoare. În caz de divergențe de interpretare textul în limba franceză va prevala.

Drept care subsemnații, deplin împuterniciți, au semnat prezenta convenție.

Pentru Republica Arabă Egipt,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența
judiciară în materie penală, transferul condamnaților
și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 597.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit

de grave la conducte magistrale și urbane, constituită pe lângă Ministerul Industriei și Resurselor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Sergiu Sechelariu,
secretar de stat

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

București, 3 iulie 2002.
Nr. 674.

ANEXĂ

REGULAMENTUL**de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prin prezentul regulament se stabilesc modul de organizare și funcționare, componența, atribuțiile specifice și sistemul de relații ale Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane, constituită pe lângă Ministerul Industriei și Resurselor.

Art. 2. — (1) Comisia centrală pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane, denumită în continuare *Comisia centrală*, organizează și conduce la nivel național toate activitățile legate de următoarele tipuri de dezastre:

- explozii mari la suprafață și în subteran;
- accidente chimice;
- avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane.

(2) Măsurile dispuse de Comisia centrală sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice sau juridice în zona de responsabilitate în care își exercită competențele.

Art. 3. — (1) Comisia centrală se subordonează Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor.

(2) Comisia centrală cooperează cu serviciile publice comunitare profesionale pentru situații de urgență, aflate în subordinea Consiliului General al Municipiului București și a consiliilor locale ale sectoarelor acestuia, precum și cu serviciile publice voluntare din subordinea consiliilor locale județene, municipale, orașenești și comunale.

CAPITOLUL II**Organizarea Comisiei centrale**

Art. 4. — (1) Comisia centrală este condusă de ministrul industriei și resurselor, în calitate de președinte, și este formată din specialiști cu putere de decizie din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor, respectiv secretarul general, secretarul de stat pentru producția de apărare, directori generali și directori, precum și din reprezentanți ai altor autorități ale administrației publice centrale de specialitate care au atribuții în planurile de apărare împotriva dezastrelor.

(2) În cazul în care președintele Comisiei centrale este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, acesta va fi înlocuit de unul dintre cei doi vicepreședinți, respectiv secretarul general sau secretarul de stat pentru producția de apărare,

după caz, desemnat prin ordin al ministrului industriei și resurselor.

(3) Componența Comisiei centrale este prezentată în anexa nr. 1, iar colaboratorii ce pot fi cooptați în structura acesteia, în funcție de situație, sunt prezentați în anexa nr. 2.

Art. 5. — (1) Organismul de lucru al Comisiei centrale este Secretariatul tehnic permanent, care este asigurat de către Direcția specială din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor.

(2) Componența Secretariatului tehnic permanent este prezentată în anexa nr. 3.

(3) Secretariatul tehnic permanent organizează 3 secțiuni de lucru specializate pe tipuri de dezastru:

- explozii mari la suprafață și în subteran;
- accidente chimice;
- avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane.

CAPITOLUL III

Atribuții

A. Atribuțiile Comisiei centrale

Art. 6. — Comisia centrală are următoarele atribuții principale:

1. În perioada predezastrului:

a) elaborează regulamente de apărare împotriva dezastrului produse în domeniul specific și participă la elaborarea strategiei naționale de apărare împotriva dezastrului;

b) îndrumă, controlează și avizează modul de întocmire a planurilor de apărare în teritoriu;

c) identifică și monitorizează sursele potențiale de producere a dezastrului din sfera sa de activitate și zonele de risc potențial expuse urmărilor acestora;

d) organizează culegerea de informații (constituindu-și baza de date proprii) și fluxul informațional-decizional la nivel național sau zonal, conform schemei prezentate în anexa nr. 4;

e) elaborează planuri operative de apărare specifice pe categorii de dezastru specifice și pe zone potențiale de expunere la riscul producerii, le supune spre avizare Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrului și avizează planurile serviciilor publice comunitare profesionale sau voluntare pentru situații de urgență;

f) propune mecanisme și instrumente de control social al riscurilor care pot genera dezastru, precum și metode de identificare și evaluare a riscurilor;

g) stabilește prin regulamente parametrii pe baza cărora se pot defini fenomenele caracteristice ale dezastrului din sfera sa de competență;

h) informează prin mass-media populația despre eventualele surse de risc ce pot genera dezastru specifice și măsurile de prevenire întreprinse;

i) coordonează pregătirea personalului agenților economici aflați sub autoritatea sa (potențiali factori de risc), cu atribuții și responsabilități în domeniul fiecărei categorii de dezastru specific, privind prevenirea, protecția și intervenția în cazul producerii evenimentului respectiv;

j) analizează modul de îndeplinire a acțiunilor de prevenire prevăzute în planurile operative de apărare specifice în cazul dezastrului din sfera de activitate proprie, precum și a măsurilor privind pregătirea agenților economici (potențiali factori de risc) cu răspunderi și atribuții pe tipuri de dezastru, prin rapoarte semestriale ce se aduc la cunoștință populației prin mass-media;

k) stabilește măsurile necesare în vederea creșterii operabilității și eficienței forțelor participante la intervenții, prin dotarea corespunzătoare a acestora;

l) asigură pregătirea personalului propriu pentru apărare împotriva dezastrului specifice.

2. În perioada producerii unui dezastru:

a) analizează informațiile primare despre producerea dezastrului — locul, caracteristicile, efectele și altele asemenea — și evoluția probabilă a acestuia;

b) pune în aplicare măsurile prevăzute în planul de protecție și intervenție, adaptându-le la situația concretă și efectuând corecturile necesare în funcție de situația creată și de gradul de urgență;

c) informează Comisia Guvernamentală de Apărare împotriva Dezastrului despre situația creată, despre măsurile întreprinse și despre eventualele nevoi de sprijin;

d) coordonează la nivel național acțiunile de limitare, lichidare și înlăturare a efectelor distructive ale dezastrului, colaborând cu structurile din subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;

e) hotărăște, la nevoie, constituirea unei echipe operative formate din membri proprii și din alți specialiști, pe care o trimite în zona de manifestare a dezastrului pentru culegere de informații suplimentare care să fundamenteze luarea unor decizii pertinente, precum și pentru conducerea nemijlocită a acțiunilor la fața locului;

f) cooperează cu serviciile publice comunitare profesionale sau voluntare pentru situații de urgență din subordinea organelor administrației publice locale, privind implementarea măsurilor de apărare împotriva dezastrului specifice, în condițiile legii.

3. În perioada postdezastrului:

a) desemnează colectivul sau agenții economici cu responsabilități pentru conducerea acțiunilor de înlăturare a urmărilor, de refacere sau reabilitare a zonei/zonelor afectată/afectate de dezastru;

b) organizează echipe de specialiști pentru inventarierea, expertizarea și evaluarea efectelor, precum și a pagubelor produse, în vederea comunicării acestora Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrului, și ia sau propune măsuri pentru restabilirea funcțiilor vitale afectate de dezastru;

c) analizează cauzele producerii dezastrului și dispune măsuri de prevenire în viitor a evenimentului respectiv;

d) asigură informarea populației prin mass-media despre evoluția și efectele dezastrului, despre acțiunile întreprinse pentru limitarea acestora și despre măsurile ce se impun în continuare;

e) propune Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrului acordarea de ajutoare materiale sau financiare populației afectate și urmărește repartizarea și utilizarea ajutoarelor acordate de stat sau de organizațiile naționale ori internaționale;

f) avizează documentațiile privind acordarea fondurilor necesare refacerii lucrărilor de infrastructură;

g) stabilește regimul mijloacelor de transport pentru aprovizionare cu hrană, apă potabilă, medicamente, asigurarea cu energie electrică și termică în perioada producerii dezastrului și în perioada postdezastrului;

h) reactualizează planurile operative de apărare specifice pe tipuri de dezastru;

i) asigură condiții de lucru pentru Secretariatul tehnic permanent propriu;

j) analizează, validează sau modifică hotărârile aprobate de către președinte între ședințe și le aduce la cunoștință factorilor interesați, prin Secretariatul tehnic permanent;

k) îndeplinește și alte atribuții stabilite de Comisia Guvernamentală de Apărare împotriva Dezastrelor.

B. Atribuțiile Secretariatului tehnic permanent

Art. 7. — Secretariatul tehnic permanent al Comisiei centrale are următoarele atribuții principale:

a) solicită și centralizează informațiile privind prevenirea, protecția și intervenția la dezastrele din domeniul de competență al Comisiei centrale, de la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sau serviciile publice comunitare aflate în subordinea organelor administrației publice locale, precum și de la unitățile care funcționează sub autoritatea Ministerului Industriei și Resurselor;

b) verifică informațiile referitoare la iminența sau la producerea unui dezastru și întocmește rapoarte de informare pentru membrii Comisiei centrale, precum și pentru Comisia Guvernamentală de Apărare împotriva Dezastrelor;

c) constituie și actualizează permanent banca de date privind sursele potențiale de risc, resursele materiale, financiare și umane ce pot fi utilizate la dezastrele specifice;

d) întocmește planul operativ de apărare pe domeniul specific și regulamentul de apărare împotriva dezastrelor, elaborează ghidul de întocmire a planurilor de protecție și intervenție pentru dezastrele specifice pentru a fi distribuit în teritoriu serviciilor publice comunitare profesionale sau voluntare prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

e) centralizează și analizează datele rezultate din rapoartele de intervenție la dezastre și propune măsuri pentru îmbunătățirea activității de apărare împotriva dezastrelor specifice;

f) întocmește propuneri pentru includerea în bugetul anual al Ministerului Industriei și Resurselor a fondurilor necesare pentru apărarea împotriva dezastrelor, inclusiv cheltuieli generale pentru desfășurarea curentă a activității Comisiei centrale, și le transmite direcției de specialitate a ministerului;

g) întocmește planul anual de activități și documentele de lucru ale Comisiei centrale;

h) convoacă membrii Comisiei centrale la ordinul președintelui sau al unuia dintre vicepreședinți;

i) transmite în scris hotărârile Comisiei centrale către factorii implicați în executarea operațiunilor de prevenire, protecție și intervenție;

j) urmărește punerea în aplicare a hotărârilor Comisiei centrale și desfășurarea activităților curente ale acesteia între ședințe;

k) răspunde de dotarea proprie și a Comisiei centrale cu aparatură și materiale necesare desfășurării activității, precum și de funcționarea permanentă a aparaturii și a mijloacelor de înștiințare și alarmare în timp de dezastru;

l) valorifică concluziile rezultate în urma producerii în străinătate a unor dezastre similare și, pe baza informațiilor obținute, documentează reprezentanții autorităților publice și membrii Comisiei centrale;

m) îndeplinește și alte atribuții stabilite de Comisia centrală.

CAPITOLUL IV

Funcționarea Comisiei centrale și a Secretariatului tehnic permanent

A. Funcționarea Comisiei centrale

Art. 8. — Comisia centrală își desfășoară activitatea în sediul Ministerului Industriei și Resurselor pe baza planului anual întocmit de Secretariatul tehnic permanent, aprobat în ședința din luna decembrie a anului precedent.

Art. 9. — (1) Comisia centrală se întrunește semestrial în ședință ordinară și, ori de câte ori este necesar, în ședință extraordinară, convocată de președinte sau de către unul dintre cei doi vicepreședinți ori la solicitarea expresă a cel puțin unei treimi din totalul membrilor săi.

(2) Ședința se constituie legal prin prezența a cel puțin două treimi din totalul membrilor săi.

(3) Numărul total al membrilor Comisiei centrale pentru cazurile prevăzute la alin. (1) și (2) nu include membrii cooptați de la alte ministere.

Art. 10. — (1) Convocarea membrilor Comisiei centrale se face în scris, în cazuri de normalitate, cu cel puțin 5 zile înaintea ședințelor ordinare, sau prin mijloace centrale de telecomunicații și prin mass-media în situații fortuite, de extremă urgență, de către Secretariatul tehnic permanent.

(2) Pe baza datelor și informațiilor privind iminența sau producerea unui dezastru Secretariatul tehnic permanent va convoca de îndată Comisia centrală în ședință extraordinară, folosind aparatura și mijloacele de legătură din dotarea proprie sau a ministerului.

(3) Convocarea (scrisă, prin fax, prin notă telefonică) va cuprinde următoarele elemente: data, ora și locul desfășurării ședinței, proiectul ordinii de zi și documentele ce urmează să fie analizate de Comisia centrală.

(4) Ordinea de zi se adoptă la începutul ședinței.

(5) La propunerea președintelui sau a oricărui membru al Comisiei centrale pe ordinea de zi se pot include și alte probleme în afara proiectului ordinii de zi anunțat în convocare. După caz, la ședințele Comisiei centrale pot fi convocați și alți specialiști cu atribuții și responsabilități din domeniul specific tipului de dezastru.

Art. 11. — (1) Dezbaterile și măsurile stabilite în cadrul ședințelor Comisiei centrale se consemnează într-un proces-verbal prin grija Secretariatului tehnic permanent.

(2) Pe baza procesului-verbal Comisia centrală adoptă o hotărâre cu votul majorității simple a membrilor săi.

(3) Hotărârile se semnează de către președintele Comisiei centrale sau de către înlocuitorul desemnat și se aduce la cunoștință factorilor interesați de către Secretariatul tehnic permanent, în termen de 7 zile de la adoptare.

(4) Hotărârile adoptate în ședințele extraordinare ale Comisiei centrale se comunică de urgență factorilor interesați.

Art. 12. — Documentele privind activitatea Comisiei centrale se arhivează de către Secretariatul tehnic permanent, cu respectarea legislației de specialitate în vigoare.

Art. 13. — (1) Comisia centrală întocmește rapoarte după fiecare ședință ordinară, precum și la termenele stabilite prin regulamentele de apărare împotriva dezastrelor.

(2) În funcție de situație, aceste rapoarte pot fi trimise comisiilor centrale sau locale interesate, integral sau în extras, precum și Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor.

B. Funcționarea Secretariatului tehnic permanent

Art. 14. — (1) Secretariatul tehnic permanent se întrunește în ședințele de lucru, de regulă trimestrial și ori de câte ori este necesar. În ședințele sale Secretariatul tehnic permanent va analiza cu precădere:

a) situația operativă la nivelul Ministerului Industriei și Resurselor și al agenților economici potențiali factori de risc;

b) stadiul de îndeplinire a hotărârilor adoptate în ultima ședință a Comisiei centrale, precum și a sarcinilor rezultate din ultima ședință a Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor;

c) pregătirea propunerilor pentru ordinea de zi a următoarei ședințe a Comisiei centrale;

d) alte aspecte privind apărarea împotriva dezastrelor.

(2) Problemele dezbătute și măsurile stabilite pe timpul desfășurării ședințelor Secretariatului tehnic permanent se consemnează în procese-verbale.

Art. 15. — Secretariatul tehnic permanent înaintează președintelui Comisiei centrale, trimestrial și ori de câte ori situația o impune, informări privind situația operativă din teritoriu, activitățile desfășurate și cele planificate.

CAPITOLUL V

Constituirea și utilizarea fondurilor și rezervelor pentru organizarea și desfășurarea activității de apărare la nivelul Ministerului Industriei și Resurselor

Art. 16. — (1) Comisia centrală stabilește necesarul de fonduri pentru apărarea împotriva dezastrelor specifice, precum și pentru nevoile de dotare și desfășurare a activității curente proprii.

(2) Pe baza datelor estimate de Comisia centrală Secretariatul tehnic permanent întocmește propuneri pentru bugetul anual al Ministerului Industriei și Resurselor și le transmite direcției de specialitate pentru a fi incluse în proiectul de buget.

(3) Fondurile se asigură anual de la bugetul ministerului în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Comisia centrală propune Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor cantitățile și tipurile de materiale și mijloace pentru constituirea rezervelor necesare intervențiilor la dezastrele specifice, fondurile necesare constituirii lor, precum și măsurile de utilizare, păstrare și refacere prin aprovizionări curente.

(2) La propunerea Secretariatului tehnic permanent președintele Comisiei centrale poate numi comisii tehnice de recepție, depozitare și distribuire a materialelor necesare intervențiilor pentru limitarea sau înlăturarea efectelor dezastrelor specifice și ajutorării sinistraților.

Art. 18. — (1) Principalele dotări necesare desfășurării activității Comisiei centrale și a Secretariatului tehnic permanent vor fi asigurate din bugetul anual al Ministerului Industriei și Resurselor, conform normelor de înzestrare.

(2) Comisia centrală și Secretariatul tehnic permanent al acesteia utilizează pentru nevoi de transport curente un autoturism de teren, cu un consum aferent limitei de 1.500 km anual, din parcul auto al Ministerului Industriei și Resurselor sau prin transfer de la unitățile din subordinea acestuia.

(3) Pentru nevoi de transport suplimentare, pe timpul activităților legate de prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor dezastrelor specifice, se pot folosi și alte mijloace de transport din înzestrarea Ministerului Industriei și Resurselor, stabilite prin ordin al ministrului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 19. — (1) Componenta Comisiei centrale și a Secretariatului tehnic permanent al acesteia se poate modifica sau completa cu noi membri ori de câte ori au loc schimbări în organizarea structurală a ministerelor, prin ordin al ministrului industriei și resurselor.

(2) Componenta nominală a Comisiei centrale se poate modifica pe baza propunerilor Secretariatului tehnic permanent, cu aprobarea președintelui acesteia.

Art. 20. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament ministerele nominalizate în anexa nr. 1 vor desemna specialiștii care să facă parte din Comisia centrală.

Art. 21. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

COMPONENȚA

Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conductele magistrale și urbane

1. Președinte:	— ministrul industriei și resurselor	
2. Vicepreședinți:	— secretarul de stat pentru producția de apărare;	
	— secretarul general al ministerului	
3. Membri:	— directori generali/directori:	— Direcția generală sinteze, strategii, politică industrială, programe dezvoltare
		— Direcția generală mine geologie
		— Direcția generală energie
		— Direcția generală petrol și gaze
		— Direcția generală produse industriale
		— Direcția generală produse primare
		— Direcția generală producția de apărare
		— Direcția generală produse primare (metalurgie și chimie)
		— Direcția specială
		— Direcția acreditări, calitate, protecția mediului
	— inspector de stat șef	— Inspecția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientilor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)
	— reprezentantul Ministerului Industriei și Resurselor în Secretariatul tehnic permanent al Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor	— Direcția specială
	— șeful Secretariatului tehnic permanent	— Direcția specială
	— reprezentanți ai:	— Ministerului de Interne
		— Ministerului Finanțelor Publice
		— Ministerului Apelor și Protecției Mediului
		— Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
		— Ministerului Sănătății și Familiei
		— Ministerului Administrației Publice
		— Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

LISTA

cuprinzând colaboratorii Secretariatului tehnic permanent (grup de experți) care pot fi cooptați în Comisia centrală

I. Unități aflate în subordinea și coordonarea Ministerului Industriei și Resurselor:

1. Institutul de Management și Informatică;
2. Agenția Română pentru Conservarea Energiei;
3. Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor;
4. Biroul Român de Metrologie Legală București;
5. Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie Bușteni;
6. Agenția Națională pentru Dezvoltarea și Implementarea Programelor de Reconstrucție a Zonelor Miniere;
7. Agenția Națională pentru Resurse Minerale;
8. Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.
9. Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale;
10. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

II. Unități sub autoritatea Ministerului Industriei și Resurselor:

- Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București;
- Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș;
- Societatea Comercială de Explorare și Producție a Gazelor Naturale „Exprogaz” — S.A. Mediaș;
- Societatea Comercială de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș;
- Societatea Comercială de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București;
- Societatea Națională de Depozitare Subterană a Gazelor Naturale „Depogaz” — S.A. Ploiești;
- Compania Națională de Transport a Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. București;

NOTĂ:

Secretariatul tehnic permanent al Comisiei centrale colaborează, după caz, cu specialiști din institutele de învățământ superior și de cercetare-dezvoltare și cu alte instituții implicate.

- Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A. București;
- Compania Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A. Târgu Jiu;
- Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani;
- Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva;
- Compania Națională a Uraniului — S.A. București;
- Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „Remin” — S.A. Baia Mare;
- Societatea Națională a Cărbunelui — S.A. Ploiești;
- Societatea Națională „Nuclearelectrica” — S.A.;
- Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin;
- Compania Națională „Romarm” — S.A. București;
- Societatea Comercială „Oil Terminal” — S.A. Constanța;
- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Ecologie Industrială — ECOIND București;
- Institutul de Cercetări Chimice — ICECHIM București;
- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Utilaj Petrolier — IPCUP Ploiești.

III. Unități și organisme din afara Ministerului Industriei și Resurselor:

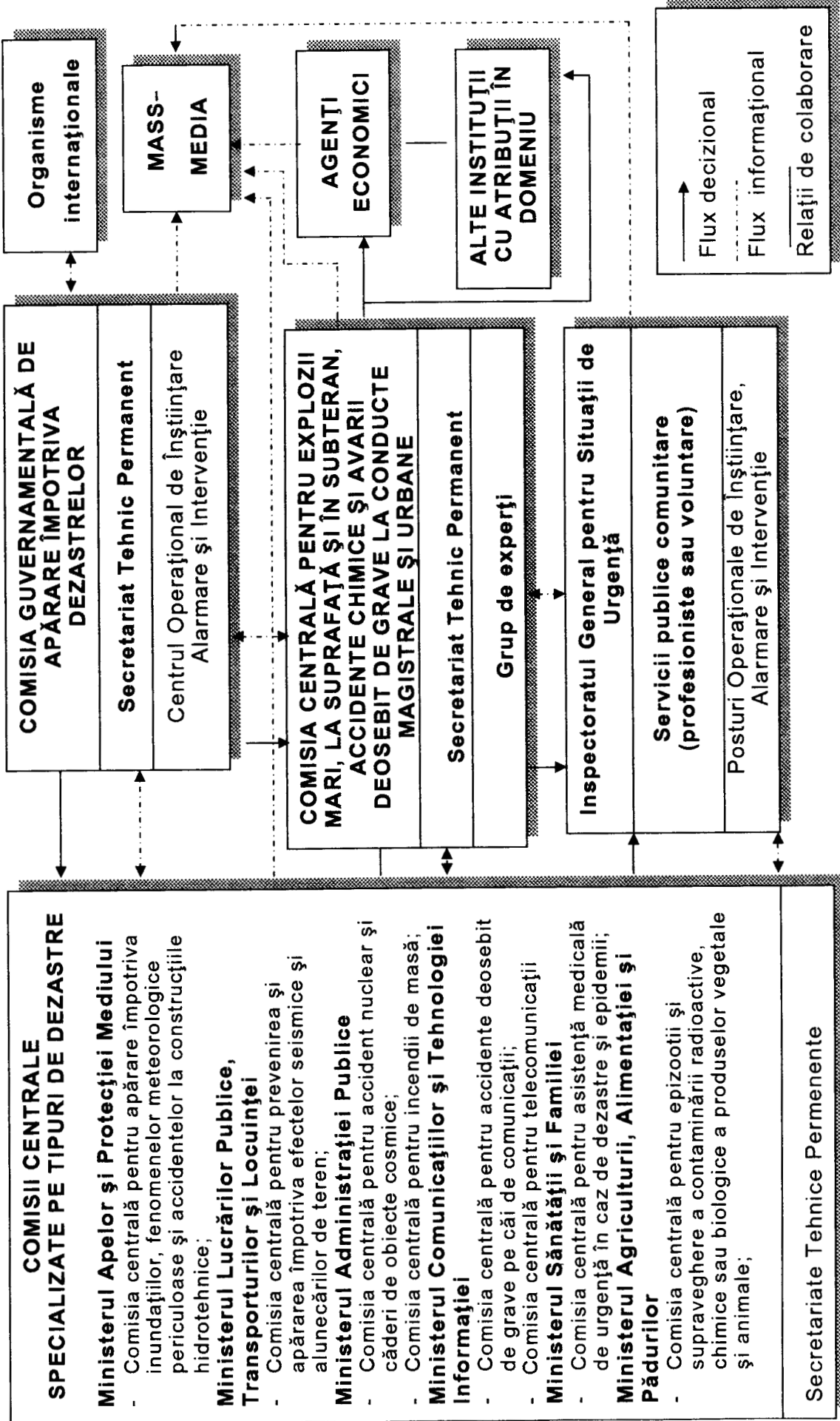
- Ministerul Apărării Naționale;
- Ministerul de Interne;
- Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- instituțiile aflate în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului;
- Inspekția Muncii/Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
- institutele și direcțiile de sănătate publică/Ministerul Sănătății și Familiei;
- regiile autonome.

COMPONENȚA

Secretariatului tehnic permanent al Comisiei centrale

Șef:	— consilier (inspector cu protecția civilă)	— Direcția specială
Membri:	— reprezentantul Ministerului Industriei și Resurselor în Secretariatul tehnic permanent al Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor	— Direcția specială
	— șefi de serviciu, consilieri și experți din:	— Direcția generală, sinteze, strategii, politică industrială, programe dezvoltare
		— Direcția generală mine geologie
		— Direcția generală energie
		— Direcția generală petrol și gaze
		— Direcția generală produse industriale
		— Direcția generală produse primare
		— Direcția generală producția de apărare
		— Direcția acreditări, calitate, protecția mediului
	— inspectori șefi — șefi de serviciu	— Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientilor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR).

SCHEMA FLUXULUI INFORMAȚIONAL - DECIZIONAL LA NIVELUL COMISIEI CENTRALE

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea cu plată a unor active din patrimoniul Societății Comerciale „ROCAR” — S.A. București în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației și Cercetării

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (3) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea, cu plată, a unor active, compuse din construcția și terenul aferent, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din patrimoniul Societății Comerciale „ROCAR” — S.A. București în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar al Municipiului București.

Art. 2. — În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Educației și

Cercetării va vira suma de 10 miliarde lei plus T.V.A. aferentă direct către Societatea Comercială „ROCAR” — S.A. București, urmând ca eventualele diferențe să fie achitate după efectuarea reevaluării, în condițiile legii.

Art. 3. — Predarea-preluarea activelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul educației și cercetării,
Constantin Corega,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 11 iulie 2002.
Nr. 744.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a activelor compuse din cantină și dispensar, cu terenul aferent, care se transmit cu plată din proprietatea Societății Comerciale „ROCAR” — S.A. București în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației și Cercetării

Adresa activelor	Persoana juridică de la care se transmit activele	Persoana juridică la care se transmit activele	Caracteristicile tehnice ale activelor care se transmit
Cantină 1.000/3 locuri Municipiul București, Str. Verigei nr. 7, sectorul 5	Societatea Comercială „ROCAR” — S.A. București	Ministerul Educației și Cercetării	— construcție P+1, realizată pe tremă modulară de 6,00 m; — suprafața construită = 673,00 m ² ; suprafața terenului aferent = 864,88 m ² ; — anul punerii în funcțiune: 1975; — număr de inventar 110.079; număr cadastral 1.357; — dotări ale activului: instalații electrice de iluminat și forță, sanitare, termice, frigorifice, de ventilație, de gaze naturale, telefonice, alimentare cu abur tehnologic, punct termic pentru încălzire; — cantina este dotată cu instalații de preparare a hranei, de stocare, depozitare și conservare a alimentelor, precum și cu inventarul necesar servirii mesei pentru 1.000 de persoane; — valoarea imobilului = 10.390.000 mii lei (fără T.V.A.).
Dispensar medical Municipiul București, str. Boldești nr. 7, sectorul 5	Societatea Comercială „ROCAR” — S.A. București	Ministerul Educației și Cercetării	— construcție P+3, structură de rezistență din zidărie armată, cu sămburi de beton armat dispuși la 3,0 m interax, centuri de beton armat pe niveluri, plafoane prefabricate, acoperiș tip terasă, ziduri exterioare din cărămidă tip GVP; — suprafața construită = 208,00 m ² ; suprafața terenului aferent = 520,13 m ² ; — anul punerii în funcțiune: 1981; — număr de inventar 110.096; număr cadastral 1.356; — dotări ale activului: instalații electrice, sanitare, termice; — valoarea imobilului = 5.762.000 mii lei (fără T.V.A.).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro